

OSZACOWNIK (1) *sb m*

N sg oszacownik.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład).

Ten, kto osądza, sędzia, krytyk [czego]: Censores, Ofzacownik też Szacownik á Omowcá luckich obyczáyów. Mqcz 47a.

Synonimy: censor, omowca.

Cf **SZACOWNIK**

TG